

Der er indsat en Bestemmelse om, at det fremtidig ikke skal være muligt at gaa til Domstolene med Skattesager, før disse har været behandlet i alle Skatteinstanser, d. v. s., før de har været hos Landsoverskatteraaedet. Det har hidtil været en almindelig Regel, at det er gaaet saaledes, men man har ønsket at lovfæste det. Der er dernæst den Ændring, at Statsskat af Indkomst og Formue, som ikke andrager mindst 1 Kr., ikke skal opkræves. Der er jo forbundet forskellige Omkostninger med denne Opkrævning, og jeg tror, det vil være en Behagelighed for dem, der skal opkræve Skatten, at man ikke behøver at opkræve disse ganske smaa Beløb. I øvrigt er Forslaget, som sagt, lig med det, der blev fremsat i Fjor, og jeg skal ikke komme ind paa en nærmere Gennemgang deraf, idet jeg haaber, at det snart vil komme til en Realbehandling her.

Som Bilag er indføjet en Skrivelse fra Landsoverskatteraaedet angaaende de nye Ligningsregler, som findes i Lovforslaget. Landsoverskatteraaedet har behandlet dem og afgivet en Udtalelse derom. Jeg tror, jeg kan sige, at i alt væsentligt giver Landsoverskatteraaedet mig Medhold i, at de hidtil gældende Ligningsregler ikke er lige effektive hele Landet over, og at det derfor er ønskeligt at faa nye Regler. Landsoverskatteraaedet gaar imidlertid ikke helt ind paa de Regler, jeg her foreslaar, men fremsætter forskellige andre Forslag. Jeg finder dog ikke, at de er saa stærkt motiveret, at jeg har ment at ville tage det Hensyn at ændre Lovforslaget; det fremsættes derfor paa dette Punkt i den samme Skikkelse som i Fjor, idet jeg stadig mener, at de Ligningsregler, jeg har foreslaaet, vil være de mest effektive og de mest praktiske at arbejde med.

Naar man fra Landsoverskatteraaedets Side bl. a. hævder, at de af mig foreslaaede Overskatteraad ikke bør være Klageinstanser, idet Landsoverskatteraaedet mener, at Klagespørgsmaal alene bør foreligge der, og at der ikke er nogen Fare for, at Landsoverskatteraaedet skal blive overbebyrdet med Klager under det nuværende System, skal jeg dertil sige, at der forelaa for ganske nylig en Erklæring fra Raadet om, at man maatte have ekstra Personale, fordi Klageafdelingen var saa overbebyrdet, at den ikke kunde ekspedere Klagerne i rette Tid.

Som det vil erindres, er det foreslaaet, at det skal være muligt paa *Finansloven* procentvis at ændre de Skattesatser, der her er foreslaaet. Skatteborgerforeningen har bl. a. beskæftiget sig med dette Spørgsmaal og har udsendt en Erklæring, der gaar

ud paa for dette Spørgsmaals Vedkommende, at det er grundlovsstridigt at foretage en saadan Skattelovgivning paa *Finansloven*. Skatteborgerforeningen er dog saa konsekvent, at den erklærer, at det ogsaa er grundlovsstridigt at have den nugældende Bestemmelse, som siger, at Satserne kan nedsættes paa *Finansloven*. Jeg gaar ud fra, at ærede Medlemmer, der har voteret tidligere Love i en Form, som de neppe har anset for grundlovsstridig, heller ikke vil mene, at det er grundlovsstridigt at sætte denne Bestemmelse ind, som nu er foreslaaet. Ifølge den Erklæring, der foreligger fra Skatteborgerforeningen, er det ikke alene Loven om Formue- og Indkomstskat, der indeholder en grundlovsstridig Bestemmelse, men Bestemmelsen om, at Satserne kan nedsættes paa *Finansloven*, findes i en hel Række andre Love, som er vedtaget under den tidligere Regering, saaledes Restaurationsskatten, Tobaksbeskatningsloven, Chokolade- og Sukkerbeskatningsloven o. s. v. Hvis Skatteborgerforeningen har Ret i sin Paastand, vil det jo betyde, at Landet for Tiden lever under en Række grundlovsstridige Love. Jeg gaar ud fra, at det høje Ting ikke vil drage den Slutning, at vi lever under grundlovsstridige Forhold.

Jeg skal dernæst tillade mig at fremsætte *Forslag til Lov om Ændring i Lov om Afgift af Arv og Gave Nr. 147 af 10. April 1922*. I sidste Samling blev der forelagt et Lovforslag om Ændring i denne Lov, der gik ud paa at forøge Arveafgiften med 50 pCt. Den nuværende Lov om Arveafgift giver gennemsnitlig 10 Mill. Kr. aarlig, dette Beløb skulde altsaa forhøjes til 15 Millioner. Der blev her i Fjor rettet forskellige Anker mod den Form, Lovforslaget havde, idet det var Hensigten at inddrage under Arvelovgivningens Regler Begrebet Dødsbøbeskatning, saaledes at man ikke alene beskattede Arvelodder, men tillige kom ind paa en Beskatning af den samlede Arvemasse. Jeg har taget Hensyn til de Betænkeligheder, der fra forskellige Sider blev gjort gældende med Hensyn til denne Form, og har affattet nærværende Lovforslag saaledes, at det hviler paa de gamle Grundprincipper for Arveafgiftens Beregning, idet Lovforslaget kun drejer sig om en Forhøjelse af de bestaaende Arveafgiftssatser, saaledes at det samlede økonomiske Resultat vil blive som i Fjor, ca. 5 Mill. Kr. mere, for saa vidt det lader sig beregne. Foruden Forhøjelsen af Satserne er der i dette Lovforslag indsat Bestemmelser om, at Adoptivbørn og Stifbørn og disses Afkom med Hensyn til Arveafgift skal stilles gan-